

HEWAR (2) *sb m*

hewar (2), [**hewer**, **heber**].

Pierwsze e pochylone, drugie z tekstu nie oznaczającego pochyleń; -år. ◊ -ar- z tekstu nie oznaczającego pochyleń.

sg [N héwer, héber]. ◊ A hėwår (2). ◊ [I hėwar(e)m].

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Z niem. Heber;

1. *Dźwignia, drąg do podnoszenia ciężarów; tu używany przy naprawie wozu (2) : Item powyada yfch vkradl wgnyeznye przed Rokyem hewar furmanovi kthori przedal [...] za trzi wyardunky LibMal 1550/156; Dayciélfz mu [Ferdynandowi Hiszpanowi teologowi] tę maźnicę vwiązańą łyki/ A ktemu prławie pewné od wozá orczyki. Héwar zásię Nawårze/ zéydźie fye mu prławie/ Iáko człeku/ który ieft náuczony w prławie. PudlFr 78; [Bark okowany, do ręcznika hanthab, heber stary do woza InwMieszcz 1565 nr 124, 1580 nr 230.]*

2. *[Dźwignia lub korba do naciągania ciężkiw kuszy: szabla i jajak, kusza stalna i z hewarem InwMieszcz 1567 nr 133.]*

3. *[Prawdopodobnie zakrzywiona metalowa rurka, służąca do przelewania płynów z wyższego do niższego naczynia; diabetes, simpo, siphon] Cn: [z inwentarza apteki] siekacz do wosku, hewer żelazny InwMieszcz 1579 nr 224.]*

BZ